



BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTERIEUR, DES AFFAIRES
GENERALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

dinsdag

09-07-2002

14:15 uur

mardi

09-07-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Jan Eeman aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het verlies van de identiteitskaart" (nr. 7682) 1

Sprekers: **Jan Eeman, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bestrijding van mogelijke fraude in wegtransport" (nr. 7664) 2

Sprekers: **Jozef Van Eetvelt, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid en bescherming van de kerncentrales" (nr. 7729) 4

Sprekers: **Simonne Creyf, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de radio van het communicatiecentrum van de PVE in Antwerpen" (nr. 7767) 7

Sprekers: **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de organisatie van de PVE's" (nr. 7768) 8

Sprekers: **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Willy Cortois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de controle op opslagplaatsen van wapens" (nr. 7544) 11

Sprekers: **Willy Cortois, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bevoegdheid inzake personeelsformaties bij de politie" (nr. 7770) 13

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 'pesterijen' die een Belgisch-Pools echtpaar uit Deurne moet ondergaan" (nr. 7772) 15

Sprekers: **Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Peter Vanhoutte aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 7783) 17

SOMMAIRE

Question de M. Jan Eeman au ministre de l'Intérieur sur "la perte de la carte d'identité" (n° 7682) 1

Orateurs: **Jan Eeman, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Jozef Van Eetvelt au ministre de l'Intérieur sur "la lutte contre les éventuelles fraudes dans les transports routiers" (n° 7664) 2

Orateurs: **Jozef Van Eetvelt, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Intérieur sur "les mesures de sécurité et de protection des centrales nucléaires" (n° 7729) 4

Orateurs: **Simonne Creyf, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "la radio du centre de communication de l'UPC d'Anvers" (n° 7767) 7

Orateurs: **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "l'organisation des UPC" (n° 7768) 8

Orateurs: **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "le contrôle des dépôts d'armes" (n° 7544) 11

Orateurs: **Willy Cortois, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "l'instance compétente en matière de cadres du personnel de la police" (n° 7770) 13

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les 'tracasseries' que doit endurer un couple belgo-polonais de Deurne" (n° 7772) 15

Orateurs: **Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Peter Vanhoutte au ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 7783) 17

Sprekers: **Peter Vanhoutte, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Orateurs: **Peter Vanhoutte, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Vraag van mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "niet-begeleide minderjarige asielzoekers" (nr. 7776) 19

Question de Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile mineurs non accompagnés" (n° 7776) 19

Sprekers: **Kristien Grauwels, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Orateurs: **Kristien Grauwels, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut van een in België geboren kind van een illegale vluchteling" (nr. 7786) 20

Question de M. Jef Tavernier au ministre de l'Intérieur sur "le statut d'un enfant né en Belgique d'un réfugié illégal" (n° 7786) 20

Sprekers: **Jef Tavernier, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Orateurs: **Jef Tavernier, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

DINSDAG 9 JULI 2002

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MARDI 9 JUILLET 2002

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.29 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.29 heures par M. Paul Tant, président.

01 Vraag van de heer Jan Eeman aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het verlies van de identiteitskaart" (nr. 7682)

01 Question de M. Jan Eeman au ministre de l'Intérieur sur "la perte de la carte d'identité" (n° 7682)

01.01 Jan Eeman (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wat ik zo meteen zal aankondigen, werd mij meegedeeld door enkele mensen die het volgende zelf ondervonden hebben. Bij het verlies van een identiteitskaart ontvangen de betrokkenen een attest van aangifte. Dat attest vervangt dan ten tijdelijke titel – voor drie tot vier maanden – de verloren identiteitskaart. Maar, in sommige financiële instellingen zou men dat attest niet als volwaardig beschouwen, onder meer bij het innen van cheques op naam. Dit zou onder meer het geval zijn bij Fortis. Natuurlijk kan hier ook sprake van zijn bij andere instellingen. Het spreekt vanzelf dat dat voor de betrokkenen en vooral dan voor mensen op een iets oudere leeftijd heel vervelend is. Dit moet dus in de mate van het mogelijke toch op een meer humane manier opgelost kunnen worden. Vandaar dus mijn vraag: hoe kan aan dit euvel, in zoverre mijn inlichtingen juist zijn, verholpen worden?

01.01 Jan Eeman (VLD): L'attestation de déclaration qui remplace provisoirement une carte d'identité perdue n'est pas acceptée par certaines institutions financières, par exemple pour percevoir des chèques.

Comment pourrait-on remédier à ce problème?

01.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de afgiftemodaliteiten van de identiteitskaart worden geregeld door het koninklijk besluit van 29 juli 1985 betreffende de identiteitskaarten. Artikel 1 van dit koninklijk besluit bepaalt dat iedere Belg, die vijftien jaar oud is, houder moet zijn van een identiteitskaart die geldt als bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister of, in geval van verlies of vernieling van die kaart, van een attest van verlies.

01.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Les modalités de délivrance de la carte d'identité sont régies par l'arrêté royal du 29 juillet 1985.

Dit attest moet worden voorgelegd op vraag van de politie telkens de houder zijn identiteit dient te bewijzen. Het is het enige document dat op wettelijke wijze de identiteitskaart tijdelijk kan vervangen. Volgens artikel 7 van bovenvermeld koninklijk besluit moet het gemeentebestuur het bewijs van aangifte van het verlies van de identiteitskaart aan de betrokkene overmaken. Een afschrift van dit

L'attestation de perte est le seul document qui peut remplacer temporairement la carte d'identité de manière légale. Si un citoyen rencontre des problèmes dans une banque avec ce document, il est

document moet overgemaakt worden aan de politiediensten van de gemeente waar de betrokkene zijn hoofdverblijf heeft. Er bestaat dus geen twijfel over dat dit attest een volwaardig en reglementair vervangstuk is van de verloren identiteitskaart. Mocht de burger met dit document bij de bank problemen ondervinden, dan zou het aangewezen zijn dat de bankbediende zich tot het gemeentebestuur wendt waar men de geldigheid van dit attest kan bevestigen.

indiqué que l'employé de banque s'adresse à l'administration communale qui pourra confirmer la validité de l'attestation.

01.03 Jan Eeman (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Indien ik daarvan een kopij kan bekomen, zal ik daar dankbaar gebruik van laten maken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Jozef Van Eetvelt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bestrijding van mogelijke fraude in wegtransport" (nr. 7664)

02 Question de M. Jozef Van Eetvelt au ministre de l'Intérieur sur "la lutte contre les éventuelles fraudes dans les transports routiers" (n° 7664)

02.01 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, nog vrij recent hebben we vernomen dat er zich heel wat criminele feiten voordoen bij het wegtransport en dat de vereniging van de wegtransporteurs aandringt op meer controles. Het is eigenaardig dat, terwijl er bij de rijkswacht een gespecialiseerde cel belast was met het onderzoek naar fraudepraktijken bij het wegtransport, daar bij de nieuwe geïntegreerde politie geen plaats meer voor is. De cel, die vroeger in Hasselt gevestigd was, zou zijn opgedoekt. Nochtans heeft zij al 15 jaar ervaring met de problematiek en heeft zij heel wat expertise opgebouwd. Zo was zij zeer goed op de hoogte van de problemen die gepaard gaan met ADR-transport en kende zij heel wat van ongeoorloofde boekhoudkundige praktijken. Daarnaast had zij enige knowhow verworven inzake het veelvuldig voorkomend geknoei met elektronica. Nu zijn de leden van de cel overgenomen door de wegpollitie.

02.01 Jozef Van Eetvelt (CD&V): J'entends que la police intégrée ne pourra plus compter de cellule de lutte contre la fraude dans les transports routiers. Après 15 ans, les experts de cette cellule basée à Hasselt avaient néanmoins acquis une grande expérience en matière de contrôle minutieux des comptes, de dépistage des magouilles électroniques et de contrôle du transport de marchandises dangereuses. La police de la circulation devra reprendre leur tâche, mais n'a pas reçu de formation suffisante.

Het is zeer eigenaardig dat nu alles meer geperfectioneerd wordt, technologie een belangrijke rol speelt, specialisten op alle niveaus een belangrijk element vormen in onze samenleving, die belangrijke cel wordt opgedoekt. Vandaar de volgende vragen. Klopt het dat de cel is opgedoekt en dat de leden ervan zijn opgenomen in de wegpollitie? Hebben de leden ervan nog een eigen functie?

La cellule spécialisée sera-t-elle supprimée? Pour quelle raison? Effectuera-t-on encore des contrôles ciblés?

Waarom is de cel eigenlijk opgedoekt? Was dat een besparingsmaatregel? Ik kan me dat moeilijk voorstellen, want er waren toch weinig problemen in die sector.

Ten slotte, is er nog een controlerende structuur om bepaalde fraude bij wegtransporteurs uit te zoeken.

02.02 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, collega's, 12 jaar lang voerde de cel EEG behorende tot de rijkswachtbrigade Hasselt van het gerechtelijk arrondissement Hasselt, controles uit op de transportsector. Ingevolge de politiehervorming werden de personeelsleden van de brigade en ook de leden van de cel overgeheveld naar de politiezone Hasselt. Naast de repressieve

02.02 Antoine Duquesne, ministre: Pendant douze ans, la cellule CEE de la brigade de gendarmerie de Hasselt a effectué des contrôles du transport routier dans cet arrondissement

controles, controles op rij- en rusttijden, opsporing van fraude, controles op het transport van gevaarlijke goederen, werden vanuit preventief oogpunt informatiesessies georganiseerd voor de werkgevers en de werknemers van de transportbedrijven met als doelstelling de verkeersveiligheid te verhogen.

Of de lokale politie de problematiek meer of minder belangrijk acht, is verschillend van zone tot zone en sterk afhankelijk van de problemen waarmee ze wordt geconfronteerd en de prioriteiten die ze terzake stelt. Afhankelijk van de beleidskeuzes die worden gemaakt door de lokale overheden – burgemeesters, procureur des Konings en zonechef –, kan er al dan niet rond de materie worden gewerkt.

Ingevolge de overheveling naar het lokaal politiekorps van Hasselt heeft de cel opgehouden te bestaan.

Zij die er lid van waren maken geen deel meer uit van die specifieke structuur. Hun opgebouwde ervaring en kennis blijft behouden en zij zullen uiteraard nuttig kunnen worden ingezet door de plaatselijke autoriteiten, teneinde de verkeersveiligheid op hun grondgebied te versterken. Men moet evenwel de opmerking maken dat zwaar vervoer, met inbegrip van ADR, een van de prioriteiten is van de federale politie. De controles op zwaar vervoer worden dus hoofdzakelijk door de provinciale verkeersseenheden uitgevoerd. In elke verkeersseenheid zijn er verschillende personeelsleden opgeleid in de materie ADR en deze personen volgen ook periodiek bijscholing. Zij treden op op het grondgebied van de verkeersseenheden, vooral op autosnelwegen, maar ze kunnen ook steun geven aan de lokale politie. Een lokale politiezone die een actie zwaar vervoer wil organiseren, kan altijd de steun vragen van de federale verkeersseenheden.

Des contrôles sont encore effectués dans le cadre de la fraude organisée dans le secteur des transports routiers, étant donné qu'il s'agit d'une priorité fédérale. Le plan de sécurité routière "poids lourds" de la police fédérale fait partie d'une approche globale, coordonnée au niveau fédéral, de l'insécurité routière. La fatigue au volant et l'implication de camions dans les accidents graves sont retenues comme phénomènes prioritaires pour la police fédérale. Dans ce contexte, l'attention est également orientée vers les mauvais chargements ou surcharges des camions.

Actuellement, un plan d'action publié au Moniteur belge le 19 février 2002 est établi concernant la collaboration entre les différents services de contrôle, en vue de coordonner les contrôles du transport des personnes et des biens par route. Dans cette optique, des contrôles vont être organisés en moyenne une fois par mois, dans lesquels aussi bien es agents de la Direction des douanes et accises du ministère des Finances, les agents de la police fédérale, les agents de la police locale, les fonctionnaires et les contrôleurs du ministère des Communications et de l'Infrastructure, les contrôleurs sociaux et les inspecteurs de l'Inspection des lois sociales du ministère de l'Emploi et du Travail et du ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement, que les services d'inspection de l'Office nationale de sécurité sociale seront présents. Ces contrôles sont principalement axés sur la lutte contre le travail illégal et la fraude sociale et sur le respect de la législation

judiciaire. Les membres de cette cellule ont été transférés vers la zone de police de Hasselt. L'importance accordée au problème par la police locale diffère selon les zones et dépend de la situation locale, des priorités et des choix politiques.

Depuis son transfert à la police locale de Hasselt, la cellule a cessé d'exister. L'expérience des fonctionnaires de police pourra naturellement être mise à profit par les autorités locales afin de renforcer la sécurité routière.

Le transport lourd, en ce compris l'ADR, constitue une priorité pour la police fédérale. Ce sont les unités provinciales de circulation qui effectuent les contrôles. Des membres de chaque unité ont été formés à cet effet et suivent régulièrement des recyclages.

Met die controles hopen we de georganiseerde fraude in de sector van het wegvervoer te bestrijden. Dat is trouwens een federale prioriteit. Het veiligheidsplan "vrachtwagens" maakt deel uit van een globale aanpak van de verkeersonveiligheid.

Het actieplan maakt momenteel de samenwerking mogelijk tussen de verschillende controlediensten: douane, ministerie van Financiën, federale en lokale politie, ministerie van Verkeer, Inspectie van de sociale wetten, enz. Zo zullen gemiddeld een keer per maand controles worden georganiseerd. Ze zullen voornamelijk op het bestrijden van illegaal werk en sociale fraude gericht zijn, alsmede op de naleving van de wetgeving en de regelgeving inzake vervoer van

et de la réglementation en matière de transport des personnes et des biens par route.

personen en goederen over de weg.

02.03 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de minister heeft ons een zeer uitvoerig antwoord verstrekt. Het was niet altijd goed verstaanbaar maar ik heb mijn best gedaan om hem te begrijpen.

02.03 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Le service spécial n'existe-t-il donc plus?

02.04 Antoine Duquesne, ministre: (...) Il peut évidemment continuer à exercer ces missions si les autorités responsables de la zone de Hasselt le décident.

02.04 Minister **Antoine Duquesne:** Het personeel dat die functies uitoefent, werd ingeschaald in de lokale politie van Hasselt. Met toestemming van hun superieuren kunnen deze mensen die taken echter blijven vervullen.

02.05 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Het is toch een zeer eigenaardige situatie dat men een dienst indeelt bij een lokale zone daar waar alle politiediensten van Veurne tot Hasselt er beroep op kunnen doen. Ik begrijp niet goed waarom die dienst werd opgedoekt. Het zou toch eenvoudiger geweest zijn om een link te leggen naar alle zones van het land.

02.05 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Ne trouvez-vous pas singulier que ce type de service soit intégré à la police locale? Pourquoi n'a-t-on pas mis toutes les zones de police en liaison, pour qu'elles puissent toutes profiter de la même expertise?

02.06 Antoine Duquesne, ministre: Ce type de contrôle doit être assuré sur le plan local. D'autres doivent être assurés par la police fédérale, qui dispose maintenant d'une direction importante dénommée "Direction des voies de communication et de la police des frontières" et qui a des moyens très importants pour intervenir partout sur le territoire. Je vous ai d'ailleurs donné un certain nombre d'exemples d'interventions qui vont avoir lieu tous les mois dans le cadre du plan national de sécurité.

02.06 Ministe **Antoine Duquesne:** De federale politie, en meer bepaald de politie van de verbindingswegen en de grenspolitie, beschikt over de nodige middelen. Ik heb u trouwens voorbeelden gegeven van gevallen waarin werd opgetreden.

02.07 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Is het een bezuinigingsmaatregel?

02.07 Jozef Van Eetvelt (CD&V): Ne s'agit-il pas d'une mesure d'économie?

02.08 Antoine Duquesne, ministre: Non, absolument pas. Au départ, ce qui s'est passé à Hasselt, au niveau d'une brigade, était une initiative tout à fait locale. Il ne s'agit absolument pas d'une mesure d'économie.

02.08 Minister **Antoine Duquesne:** Wat in Hasselt gebeurde was een plaatselijk initiatief. Het heeft helemaal niets te maken met een bezuinigingsmaatregel.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid en bescherming van de kerncentrales" (nr. 7729)

03 Question de Mme Simonne Creyf au ministre de l'Intérieur sur "les mesures de sécurité et de protection des centrales nucléaires" (n° 7729)

03.01 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 1 juli heeft een aantal milieuactivisten van

03.01 Simonne Creyf (CD&V): Le 1^{er} juillet, plusieurs militants

Greenpeace de koeltoren van Doel 3 beklommen en daar een spandoek opgehangen. Ik wil daarbij eerst een paar kanttekeningen maken. Eigenlijk vind ik de actie van Greenpeace niet zo'n succes. Eigenlijk is de actie maar gedeeltelijk geslaagd en ik denk niet dat hij is verlopen zoals Greenpeace het had gehoopt. De reden is volgens mij dat, toen de exploitanten doorhadden dat de indringers geen terroristen waren, ze hen hebben laten begaan. Men heeft vrij vlug kunnen vaststellen dat de indringers op het domein milieuactivisten van Greenpeace waren. Het gevolg is geweest dat er geen zware charge is uitgevoerd. Men is niet tot de actie overgegaan. Er is geen helikopter boven hun hoofden komen vliegen. Het resultaat was dat de activisten na verloop van tijd onverrichter zake naar beneden moesten komen. De actie is dus een beetje in het water gevallen door het feit dat er geen zware tegencharge was.

Verder wil ik duidelijk maken dat ik de actie van Greenpeace onverantwoord en uiterst gevaarlijk vind. Met de koeltoren die ze hebben beklommen kan er uiteraard niet zoveel gebeuren maar met de personen zelf wel. Het ging om een tiental mensen. Het gebeurde 's morgens vroeg. Het was koud, het regende. In die omstandigheden klommen die mensen 150 meter omhoog op de wand van de toren. Dat is gevaarlijk, ook al ging het volgens Greenpeace om ervaren klimmers.

Veronderstel eens dat er vanuit de kerncentrale wel een agressieve verdediging was gevoerd. Veronderstel dat men wel hardhandig was opgetreden en er toch een helikopter boven hun hoofden had gevlogen, dan had dat bijzonder gevaarlijk kunnen zijn voor de mensen die de koeltoren beklommen.

Ik vind het bijna perfide dat men mogelijke slachtoffers als slachtoffers van kernenergie zou opvoeren. Ik vind deze actie van Greenpeace onverantwoord. Maar ik kom nu tot mijn vragen.

Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat men onmiddellijk kan vaststellen dat er indringers zijn, dat draden worden doorgeknipt. Ik neem aan dat er voldoende camera's staan en dat de veiligheid optimaal gegarandeerd is. Maar wat indien het niet om milieuactivisten gaat, maar om terroristen, om mensen met minder fraaie bedoelingen? Op welke manier kan men dan optreden? Heel wat moderne installaties zijn immers beveiligd met camera's, maar wat gebeurt er wanneer men indringers opmerkt? Wie treedt op, wanneer en op welke manier geschiedt dit optreden?

03.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de toegangsmodaliteiten in een kerncentrale worden bepaald in het kader van het systeem van fysieke bescherming van het nucleair materiaal en installaties. Dit systeem is het resultaat van een omzendbrief van het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie met als titel "Recommendation for the Physical Protection of Nuclear Material" die in 1999 voor het laatst werd aangepast.

De omzendbrief bepaalt welke middelen moeten worden aangewend om het nucleair materiaal en de installatie ervan te beschermen. De beschermingsgraad neemt natuurlijk toe naar gelang van de gevoeligheid van de beoogde zones. De uitbaters worden volgens die aanbevelingen onderworpen aan een controle door het IAAE en het Federale Agentschap voor Nucleaire Controle of FANC.

écologistes de *Greenpeace* ont réussi, apparemment sans rencontrer de problème, à escalader la tour de refroidissement de Doel 3. Les exploitants les ont laissé faire dès qu'ils se sont rendus compte qu'il ne s'agissait pas de terroristes. Cette action a été un coup d'épée dans l'eau car elle n'a pas provoqué de réaction musclée. Une intervention contre ces grimpeurs aurait pu faire des victimes. Par conséquent, j'estime que cette action de Greenpeace est irresponsable.

Comment la sécurité est-elle garantie en la matière, notamment en ce qui concerne l'accès de tiers aux centrales nucléaires?

03.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Les mesures de précaution relatives à la protection des installations et du matériel nucléaire sont établies dans une circulaire. Le degré de protection dépend du pourcentage de risques existant dans les différentes zones.

Les exploitants des centrales nucléaires doivent suivre les recommandations de l'Agence fédérale de contrôle nucléaire

Bovendien heeft de federale politie, ten gevolge van de aanslagen van 11 september, met de medewerking van het FANC een specifieke evaluatie gemaakt van de maatregelen die het binnendringen op de site van de kerncentrales moet voorkomen. Het gaat daarbij vooral om de toegang tot gevoelige punten. Die maatregelen werden voldoende geacht.

De milieuactivisten van Greenpeace die op 1 juli 2002 het terrein van de kerncentrale te Doel zijn binnengedrongen, konden enkel de eerste zone betreden. Die zone kan worden gezien als de afbakening van het terrein behorend tot de site. Men kan het passeren van die zone het best vergelijken met het betreden van de terreinen van een gewone fabriek. Door het overschrijden van de eerste zone kan men de ingang van de gebouwen en de koeltorens bereiken. Geen van beide zijn echter essentieel voor de werking van de kerncentrale. Daarentegen werd het binnendringen van onbevoegde personen in de tweede zone nagenoeg onmogelijk gemaakt dankzij de bovenvermelde fysische beschermingsmaatregelen.

Tevens dient eraan te worden herinnerd dat de Greenpeace-activisten reeds vanaf hun aanwezigheid rond de eerste zone werden waargenomen en gevolgd. Onmiddellijk werden ook de bevoegde veiligheidsdiensten in kennis gesteld en werden de nodige maatregelen door de federale politie genomen. Op geen enkel ogenblik hebben de milieuactivisten toegang gekregen tot de gebouwen en kwam de werking van de kerncentrale in gevaar.

De verdraagzame aanpak van de uitbaters en de overheid van de manifestatie houdt eveneens verband met het feit dat Greenpeace van bij het begin van de operatie een fax had gestuurd met de volgende bewoordingen: "Wij wijzen u erop dat deze actie volkomen geweldloos is en op geen enkele wijze de veiligheid of de werking van de centrale in gevaar zal brengen".

Je voudrais d'ailleurs dire que le meilleur moyen pour que ces activistes restent calment, c'est de ne pas leur donner l'occasion de rebondir. Ils ne demandent que des déploiements de forces importantes et des interventions policières. J'estime que cette situation a été bien gérée. Vous avez d'ailleurs reconnu vous-même qu'ils n'avaient pas eu le succès qu'ils espéraient.

03.03 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, sta me toe nog een opmerking te formuleren.

Ik verneem hier voor het eerst dat Greenpeace blijkbaar vooraf verwittigd had dat die actie zou plaatsvinden. Ik heb dat uit geen enkel persbericht vernomen. Het lijkt wel alsof die organisatie zegt: we voeren actie, maar omdat we een groene organisatie zijn, spaar ons en doe ons niets aan.

Nu ik weet waarom men een en ander zo heeft aangepakt, vind ik het niet-optreden van Electrabel volkomen terecht. Dan vind ik de berichtgeving terzake wel misleidend. Men heeft het immers doen voorkomen alsof de beschermers van de centrales softies zouden zijn die, aangezien de actievoerders van Greenpeace waren, niet zijn opgetreden. De waarheid is dat Greenpeace op voorhand verwittigd heeft dat zij met goede bedoelingen actie zou voeren.

(A.F.C.N.). La police fédérale a procédé, en collaboration avec l'A.F.C.N., à une évaluation des mesures visant à prévenir l'intrusion sur les sites des centrales nucléaires et ces mesures ont été jugées suffisantes.

Les militants de *Greenpeace* n'ont pénétré que dans la première zone qui n'est pas essentielle pour la sécurité de la centrale nucléaire. L'intrusion dans la deuxième zone est quasi impossible. Dès leur arrivée sur le site, les militants ont été suivis. *Greenpeace* avait du reste prévenu l'exploitant et les autorités de son action et du caractère non violent de cette dernière.

De beste manier om met die actievoerders de rust te bewaren is niet te veel aandacht aan hen te besteden en niet in buitengewone middelen te voorzien.

03.03 Simonne Creyf (CD&V): *Greenpeace* avait annoncé qu'elle allait organiser une action. Je l'ignorais. La manière dont il a été rendu compte des événements dans les médias était trompeuse. Le fait que *Greenpeace* ait mis les exploitants au courant de ses intentions explique évidemment l'absence d'intervention de ces derniers.

Dat nieuw element dat de minister naar voren brengt, werpt een ander licht op de manier waarop het spel gespeeld wordt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Marcel Hendrickx.

Président: Marcel Hendrickx.

04 Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de radio van het communicatiecentrum van de PVE in Antwerpen" (nr. 7767)

04 Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "la radio du centre de communication de l'UPC d'Anvers" (n° 7767)

04.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens een zware onweersnacht zouden de radioverbindingen van het communicatiecentrum van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen door de bliksem getroffen zijn en niet meer werken. Er werden onmiddellijk twee andere minder krachtige radio's geïnstalleerd, maar naar ik verneem kan hierbij geen gebruik gemaakt worden van de relaisantennes die door de defecte radio's wel konden worden gebruikt. Wat nog erger is, is dat deze beide radio's elkaar storen zodat bij het gebruik van de ene, de andere stiller moet worden gezet.

Het gevolg hiervan is dat er door de radiomiddelen geen volledige dekking meer is van het grondgebied van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen, dat zich uitstrekt over het ganse wegnnet van de provincie. Tijdens de afgelopen weken is het meermaals gebeurd dat de patrouilleploegen geen radiocontact konden hebben met de centrale waardoor in eerste instantie de veiligheid van het personeel en minder rechtstreeks die van de burger in het gedrang kwam. Deze situatie sleept reeds gedurende twee weken aan zonder dat de top van de federale politie deze toestand verhelpt. Het feit dat de patrouilleploegen van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen niet over een gsm-toestel beschikken, verergert de zaak.

Voorzitter: Paul Tant.

Président: Paul Tant.

Aan de minister zou ik dan ook willen vragen of hij deze feiten kan bevestigen en of hij deze situatie aanvaardbaar vindt. Waarom wordt dit niet verholpen door de federale politie? Welke maatregelen zal de minister nemen om deze situatie zo snel mogelijk op te lossen?

04.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de radio van het communicatiecentrum van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen werkt inderdaad niet meer wegens de zware onweders van twee weken geleden. Na dit voorval heeft de sectiechef van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen onmiddellijk de firma Zenitel gecontacteerd vermits dit het enige bedrijf is dat dit soort problemen kan oplossen. Deze firma heeft de schade opgemeten en zodra de wisselstukken toekomen, zal de radio hersteld worden. De wisselstukken waren niet onmiddellijk voorhanden omdat zij niet in de handel verkrijgbaar zijn. De firma heeft laten weten dat de situatie in de loop van deze week zal worden

04.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): La foudre a mis hors service la radio du centre de communication de l'UPC d'Anvers. Les deux radios de remplacement qui ont été installées se brouillent mutuellement. De surcroît, elles ne couvrent pas l'ensemble du territoire, ce qui met en péril la sécurité du personnel et, indirectement, celle du citoyen. Cette situation perdure depuis quelques semaines déjà.

Le ministre confirme-t-il cette situation et la juge-t-il acceptable? Pour quelle raison la police fédérale ne remédie-t-elle pas au problème? Quelles initiatives le ministre envisage-t-il de prendre?

04.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Je puis vous confirmer que la radio de l'UPC d'Anvers est hors d'état de fonctionner plus depuis deux semaines. La firme Zenitel a été contactée immédiatement. Dès que les pièces de rechange seront disponibles, elle procédera à la réparation. Le problème devrait être résolu cette semaine encore.

opgelost. In afwachting van de herstelling heeft de sectiechef van de Provinciale Verkeersseenheid Antwerpen tijdelijk twee andere radio's in het communicatiecentrum laten installeren.

Le chef de section de l'UPC a décidé d'installer temporairement deux autres radios.

04.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord waarin hij bevestigt dat de radio in het communicatiecentrum sedert de blikseminslag niet meer normaal werkt en dat men is moeten overgaan tot een tijdelijke maatregel waarbij twee vervangradio's moesten worden geïnstalleerd. Ik heb de minister echter niet horen zeggen of hij deze situatie aanvaardbaar vindt gezien de vele problemen die deze tijdelijke oplossing met zich brengt. Indien men zich in een noodsituatie bevindt, moet men een tijdelijke oplossing zoeken, maar ik denk dat dit in deze situatie een kwalitatief goede oplossing moet zijn. Als ik zie welke situaties zich voordoen met deze twee tijdelijke radio's, dan vraag ik mij af waarom men geen bijkomende maatregelen neemt zoals het ter beschikking stellen van gsm's. Hierdoor zou men toch op een normale manier met elkaar in contact kunnen treden. Ik begrijp niet dat men kiest voor een tijdelijke oplossing die eigenlijk geen goede oplossing is. Hierdoor kunnen de diensten immers niet normaal functioneren.

04.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Depuis que la foudre est tombée, la radio du centre de communication a cessé de fonctionner. La solution temporaire ne donne absolument pas satisfaction. Le ministre juge-t-il cette situation tolérable? Pourquoi ne prend-il pas d'autres mesures?

04.04 Antoine Duquesne, ministre: Madame, si nous n'avons rien fait d'autre, c'est parce que cela n'était pas nécessaire. Qui est le mieux placé pour apprécier les nécessités de communication si ce n'est le chef de l'unité? C'est lui qui a opté pour une solution provisoire en installant deux autres radios dans le centre de communication. De plus, la seule chose que je n'ai pas encore demandée à la police fédérale, c'est de faire des miracles. Une seule firme peut résoudre le problème et elle doit avoir une pièce de rechange. Il y a donc là une contrainte matérielle objective.

04.04 Antoine Duquesne, ministre: Le chef de l'unité est le mieux placé pour juger des besoins de communication. Il a donc décidé d'installer un deuxième poste dans le centre. Pour le reste, je ne demande pas de faire des miracles. Il n'existe qu'une seule société capable de fournir la pièce de rechange. Nous en sommes tributaires.

04.05 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de minister, ik hoop dat deze situatie nog deze week zal verholpen worden waardoor de diensten op een normale manier kunnen communiceren. Ik hoop tevens dat er in de toekomst zal worden gezorgd voor kwalitatief goede vervangoplossingen.

04.05 Frieda Brepoels (VU&ID): J'espère que vous remédiez à cette situation avant la fin de cette semaine et que, pour l'avenir, vous trouverez des solutions d'urgence qualitativement valables.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de organisatie van de PVE's" (nr. 7768)

05 Question de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "l'organisation des UPC" (n° 7768)

05.01 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb vorige week aan de minister een aantal vragen gesteld in verband met de organisatie van de provinciale verkeersseenheden en de minister heeft mij toen ook heel openhartig een antwoord gegeven op de verschillende elementen. Maar ik heb bij verdere navraag begrepen dat er toch wel een en ander niet helemaal in orde is met het antwoord zoals het door de federale politie aan de minister werd

05.01 Frieda Brepoels (VU&ID): La mutation vers n'importe quelle unité provinciale de circulation (UPC) doit être possible sans nouvel examen. Le point de vue que le ministre a adopté en la matière serait erroné et devrait

bezorgd. Een viertal punten wil ik toch even opnieuw naar voren brengen.

In verband met de mutaties, mijnheer de minister, verwees u naar het ministerieel besluit op grond waarvan leden van de lokale politie kunnen solliciteren voor open plaatsen in de provinciale verkeerseenheden, en op grond waarvan de gespecialiseerde opleidingen zoals opgelegd in het ministerieel besluit van 28 april 1999, niet echt meer terzake zijn. Men vertelt mij dat er de afgelopen week opnieuw over vergaderd is met de top van de federale politie. Die stelt inderdaad dat er geen discriminatie is voor de leden van de lokale politie zodra zij de nodige opleiding volgen zoals die voorzien is in het ministerieel besluit van 1999. Zo niet is dat ministerieel besluit als dusdanig ook niet meer relevant. De heer Draux zou hebben toegegeven dat hij zich vergist heeft in het antwoord dat hij vorige week aan u heeft bezorgd. Graag vernam ik van u of de heer Draux blijft bij zijn verklaring of niet en hoe men het probleem zal oplossen.

In verband met de gelijkwaardigheid van brevetten en diploma's was er ook een discussie over het feit dat de leden van de Brusselse politie, na het volgen van 74 bijkomende uren, gelijkgeschakeld zouden worden met de leden van de PVE. Men kan zich afvragen wat de bijkomende module die moet worden gevolgd, namelijk autorijden, inhoudt. Moeten er dan geen examens afgelegd worden na het volgen van die opleiding? Blijkbaar gaat het hier ook over een premie, de zogenaamde PVE-premie, en niet alleen over het brevet. De vraag is hoeveel dat gaat kosten als men de maatregel uitbreidt tot de hele equipe en men dus alle leden van de Brusselse politie de mogelijkheid geeft daaraan deel te nemen.

Een derde punt ging over de oprichting van de gerechtelijke cellen. Mijnheer de minister, u hebt geantwoord dat er een regeling voor is, maar wat ik uitdrukkelijk wil weten is of er hierrond een akkoord is bereikt. Kunt u cijfers geven over het aantal processen-verbaal dat het afgelopen jaar door de PVE, en hoeveel door de federale recherche werd opgemaakt? Waarom krijgt de PVE niet per provincie een gerechtelijke cel? Ik herinner mij nog de oproep van Febiac het afgelopen weekend in verband met hun vaststelling dat er te weinig controle gebeurt op de parkings van autosnelwegen, gezien het groot aantal overvallen op vrachtwagens. Het is duidelijk dat de provinciale verkeerseenheden dat soort werk in feite niet aankunnen. Een gerechtelijke cel zou dat wel kunnen. Hoe denkt u dat concreet probleem aan te pakken, mijnheer de minister?

Ten slotte heb ik nog een vraag in verband met de voertuigen. De heer Draux heeft blijkbaar op dezelfde vergadering aan het personeel toegegeven dat hij bij het adviseren van de aankoop van de voertuigen inderdaad geen rekening heeft gehouden met de wensen van het personeel, maar wel met die van de officieren. Hij zou dat allemaal eens opnieuw bekijken. Kunt u dat bevestigen, mijnheer de minister? Zo ja, welke oplossingen suggereert men dan voor de toekomstige aankopen?

05.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is momenteel niet mogelijk mensen uit de provinciale verkeerseenheden, die het brevet bezitten, voorrang te geven. Gezien er tot op heden geen koninklijk besluit bestaat inzake erkende

être rectifié l'an prochain? Est-ce exact? Quelle forme prendra cette rectification?

Qu'impliquent les modules complémentaires relatifs à la conduite d'automobiles et de motocycliettes? Des examens seront-ils imposés ultérieurement? Il s'agirait en l'espèce d'une prime "UPC". Que coûterait l'extension à la police de Bruxelles?

Existe-t-il un accord à propos de la création des cellules judiciaires? Pourquoi l'UPC n'obtient-elle pas une cellule judiciaire par province? L'UPC n'est pas en mesure de renforcer les contrôles effectués sur les parkings situés le long des autoroutes alors qu'une cellule judiciaire pourrait s'en charger. Comment le ministre pense-t-il régler cette question?

M. Draux devait réexaminer la répartition des véhicules dans la mesure où il n'a initialement été tenu compte que des souhaits des officiers. Cette information est-elle exacte?

05.02 **Antoine Duquesne**, ministre: En l'absence d'un arrêté royal en la matière, il n'est pas possible de réserver la priorité aux

brevetten, met een eventuele gelijkschakeling van brevetten afkomstig uit andere politiediensten, is elke vermelding inzake voorrang of vrijstelling van selectie voor houders van bepaalde brevetten per definitie ongeldig. Alle kandidaten nemen dus aan dezelfde selectie deel.

De problematiek van alle brevetten, waaronder die van de leden van de provinciale verkeerseenheden, zal worden geïntegreerd in een koninklijk besluit betreffende alle functionele opleidingen bij de politie. Dit ontwerp bevindt zich momenteel in de beginfase. Het koninklijk besluit betreffende de functionele opleidingen zal in vrijstellingen voorzien voor politiemensen die in het bezit zijn van brevetten verworven in hun oorspronkelijk korps.

Om het brevet van de leden van de politie Brussel in de toekomst gelijk te stellen met dat van de leden van de provinciale verkeerseenheden dienden de politieambtenaren in het bezit van het motorrijderbrevet politie Brussel nog vierenzeventig lesuren extra te volgen. Een bijkomende module autorijden behoorde niet tot het wensenpakket van de politie Brussel, vermits de verschillende voertuigen waarover zij beschikken dit niet vereisen. Na de lesuren dienen geen examens te worden afgelegd.

De oud-rijkswachters met een brevet provinciale verkeerseenheid, die nu in de politiezones tewerkgesteld zijn, kunnen eveneens binnen de zone gerekruteerd worden voor motorrijden. Zij dienen alleen een medische keuring van geschiktheid en een korte bijscholingscursus motorfiets te volgen, indien ze langer dan een half jaar niet meer met een politiemotor gereden hebben. De zone stelt voor en de politieraad bepaalt of zij binnen de zone een premie verbonden aan het brevet provinciale verkeerseenheid wensen uit te vaardigen.

De provinciale verkeerseenheden hebben in 2001 een totaal van 10.665 gerechtelijke processen-verbaal opgesteld. Enkele grote dossiers werden overgenomen door de gerechtelijke arrondissementale diensten van de federale politie. Het dossier om een multidisciplinaire cel op te richten met leden van buiten de provinciale verkeerseenheden wordt momenteel onderzocht. Net als bij elk belangrijk aankoopdossier worden mensen van op het terrein geconsulteerd. Dit gebeurt ook in het dossier van de aankoop van nieuwe wagens. Een lid van het middenkader van de provincie West-Vlaanderen en een lid van het basiskader van de provincie Henegouwen werden vanaf het begin van het dossier bij de aankoop betrokken. Achteraf heeft de werkgroep na een eerste ontwerp van aankoopdossier bijkomende eisen gesteld. De situatie wordt momenteel herbekeken.

05.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord. Het doet me genoegen te vernemen dat het dossier inderdaad herbekeken wordt, omdat het belangrijk is dat niet alleen de mensen van het middenkader, maar ook de vertegenwoordigers van het personeel die op de wegen actief zijn er hun advies over kunnen geven. Anders gaat men nogal vlug tot nutteloze aankopen over.

Wat het derde punt – de gerechtelijke cel – betreft, ben ik ook blij te horen dat u zegt dat het dossier inzake de oprichting van een gerechtelijke cel in onderzoek is. U noemt het aantal – 10.665 – van

détenteurs d'un brevet UPC. Tous les candidats subiront donc les mêmes épreuves de sélection. Le projet d'arrêté royal relatif aux formations fonctionnelles n'en est qu'à la phase initiale. Il prévoira des dispenses pour les brevets délivrés dans le cadre de l'ancien corps.

Pour obtenir l'alignement de leur brevet sur celui des UPC, les motards bruxellois devront suivre une formation complémentaire de 74 heures. Il ne sera pas nécessaire de prévoir des examens.

Les anciens gendarmes détenteurs d'un brevet "unité provinciale de circulation" pourront être recrutés en qualité de motards après un examen médical et éventuellement une brève formation.

En 2001, les unités provinciales de circulation ont dressé au total 10 665 procès-verbaux judiciaires.

Un membre du cadre moyen de la province de Flandre occidentale et un membre du cadre de base de la province du Hainaut ont été associés dès le début au dossier de l'achat de nouveaux véhicules.

05.03 Frieda Brepoels (VU&ID): Le dossier sera réexaminé, ce dont je me réjouis. Une enquête est actuellement en cours concernant les cellules judiciaires.

Le projet d'arrêté royal prévoira des dispenses pour certains brevets. Je demanderai au ministre de faire examiner préalablement la question de

de gerechtelijke processen-verbaal dat werd opgemaakt door de PVE's. l'alignement des brevets.

Dat vertegenwoordigt ongetwijfeld een enorme hoop werk. Als een belangrijk deel van dat werk kan worden overgedragen aan de gerechtelijke cel, dan kan er meer aandacht worden geschonken aan het verkeerstoezicht.

Ik wil nog ingaan op de opleiding en de gelijkschakeling van de brevetten. Ik begrijp dat er in het ontwerp van koninklijk besluit vrijstellingen zullen worden ingeschreven voor bepaalde brevetten. Dat is niet meer dan logisch als men rekening houdt met het feit dat die mensen een belangrijke opleiding van vier maanden hebben gevolgd en examens hebben afgelegd. Komen die vrijstellingen er niet, dan houdt men die mensen voor de gek. Dan doet men uitschijnen dat die opleiding nergens voor nodig was of dat die geen waarde heeft. Ik wil u dus met aandrang vragen om de gelijkschakeling van de brevetten te onderzoeken en ervoor te zorgen dat de mensen die de opleiding van vier maanden reeds hebben gevolgd, met de examens die eraan zijn gekoppeld, kunnen worden vrijgesteld op het ogenblik dat u het koninklijk besluit uitvaardigt.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Willy Cortois aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de controle op opslagplaatsen van wapens" (nr. 7544)

06 Question de M. Willy Cortois au ministre de l'Intérieur sur "le contrôle des dépôts d'armes" (n° 7544)

06.01 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de indruk ontstaat dat steeds meer criminele feiten worden gepleegd door gewapende misdadigers. Men kan zich dan ook afvragen waar die vuurwapens vandaan komen. Er wordt daarbij nogal gemakkelijk naar de Oostbloklanden verwezen. Een aantal van de gebruikte wapens wordt echter gestolen uit opslagplaatsen van ordediensten en vindt op die manier zijn weg naar kleine of grote misdaadorganisaties. Die evolutie verontrust me.

Mijnheer de minister, oefent men in uw departement controle uit op de stocks in opslagplaatsen? Is er een ministeriële richtlijn die zegt dat men periodiek een inventaris moet opstellen en moet toelichten waarom er wapens meer of minder zijn? Hebt u ook enig idee hoeveel wapens en welke types van wapens er jaarlijks verdwijnen uit de opslagplaatsen van ordediensten?

06.02 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wil ik preciseren dat er binnenkort een koninklijk besluit betreffende het voorhanden hebben en het dragen van wapens door de diensten van het openbaar gezag of van de openbare macht, aangepast aan de nieuwe politiestructuur, wordt gepubliceerd. Het bepaalt dat het geheel van de dienstwapens van de politiediensten wordt geregistreerd in het Centraal Wapenregister. Het biedt tevens het kader waarin bijzondere voorschriften betreffende het verwerven, het voorhanden hebben, het bewaren, het dragen, het gebruik en de vervreemding van wapens en munitie

06.01 Willy Cortois (VLD): Les criminels disposent de plus en plus d'armes qu'ils n'hésiteraient pas à utiliser contre la population et les membres des services de sécurité. De nombreuses armes proviennent de dépôts des services de l'ordre pour se retrouver entre les mains d'organisations criminelles. Qui se charge du contrôle des stocks? L'inventaire fait-il l'objet d'un contrôle périodique? Combien d'armes disparaissent-elles chaque année des dépôts?

06.02 Antoine Duquesne, ministre: Un arrêté royal à paraître prévoit l'enregistrement de toutes les armes de service dans le registre central des armes. Cet arrêté fournit également un cadre pour différentes dispositions particulières concernant notamment la cession d'armes.

binnen de politiediensten kunnen worden bepaald. In afwachting van het bepalen van die modaliteiten voor het geheel van de geïntegreerde politiedienst laten de reglementaire teksten en richtlijnen die van toepassing zijn op de rijkswacht of federale politie en op de gemeentelijke of lokale politie toe het achtbare lid de volgende antwoorden te verschaffen op zijn verschillende vragen.

En ce qui concerne le contrôle des stocks dans les entrepôts, le contrôle des entrepôts et dépôts d'armes des services de police incombe, soit à l'autorité de police locale, soit à l'autorité de la police fédérale. Le contrôle des armes non attribuées (armes de réserve) incombe pour la police fédérale à la direction générale des moyens en matériel, service d'appui logistique, DGM/DMLS.

En ce qui concerne les armes réparties de la police fédérale, unités opérationnelles ou services, la responsabilité du contrôle échoit, à côté de la responsabilité individuelle de chaque détenteur, soit au directeur coordinateur administratif, soit au directeur du service judiciaire déconcentré. Les armes de l'ex-gendarmerie sont enregistrées dans une banque de données centrale et tout mouvement y est nécessairement consigné. Les données propres de l'ex-police judiciaire y seront versées prochainement.

Deuxième question: contrôles périodiques. Actuellement, les règles de gestion propres aux armes et munitions sont toujours contenues dans les règlements IS-5ter, sécurité générale, et RG-008, instructions sur l'armement et les munitions, de l'ex-gendarmerie. Ces règlements doivent encore subir les adaptations propres aux nouvelles structures de la police fédérale. La règle d'une inspection physique annuelle de toutes les armes y est établie et sera prorogée. Notons encore que la Cour des comptes est susceptible de procéder à tout moment à un contrôle physique des stocks d'armes et de demander les documents justificatifs des mouvements opérés.

En ce qui concerne la police locale, la détention des armes et des munitions est réglée par la circulaire POL-26bis du 3 mai 1995, relative à la détention des armes par la police communale. Les armes et les munitions sont entreposées, soit collectivement au commissariat, dans un coffre-fort ou dans une chambre d'armes, soit individuellement par le fonctionnaire de police lui-même. Dans ce dernier cas, il est personnellement responsable de l'armement qui lui est confié et est tenu de prendre toutes les mesures nécessaires pour éviter le vol, la perte ou la détérioration, et de la conserver dans un lieu fermé. Il appartient au chef de corps d'interdire à ses agents de disposer à leur domicile de plus de munitions qu'il n'est nécessaire pour une intervention normale et d'attirer leur attention sur le fait qu'il convient, dans la mesure du possible, de séparer l'arme et les munitions. Tout vol d'arme et/ou de munitions appartenant à un service de police doit être signalé par écrit à la police générale du Royaume dans les trois jours.

Troisième question: statistiques. Nous ne disposons que des données propres à l'ex-gendarmerie. Au cours des dernières années, en moyenne, une dizaine d'armes par an ont été volées ou ont disparu: 14 en 1996, 16 en 1997, 8 en 1998, 16 en 1999, 5 en 2000. Il s'agit essentiellement de pistolets individuels et de pistolets-mitrailleurs. Aucun vol n'a eu lieu ces dernières années dans les entrepôts de stockage spécifiques. Nous aurons, bien entendu, au fur et à mesure

De politionele overheid staat in voor de controle op wapenopslagplaatsen. De controle op de reservewapens van de federale politie gebeurt door de algemene directie van de logistieke steundiensten, voor de controle op de toegekende wapens zijn, naast de bezitter, óf de directeur-coördinator óf de directeur van de gerechtelijke dienst verantwoordelijk. De wapens van de vroegere rijkswacht zijn opgenomen in een databank, die van de gerechtelijke politie worden er binnenkort eveneens in opgenomen. Het beheer van wapens en munitie gebeurt nog steeds volgens de voorschriften van de vroegere rijkswacht; die zullen worden aangepast. De jaarlijkse materiële controle blijft behouden. Daarnaast kan het Rekenhof te allen tijde overgaan tot een materiële controle van de wapens.

Het bezit van wapens en munitie door de lokale politie wordt geregeld door een rondzendbrief van 1995. De wapens worden óf collectief bewaard op een beveiligde plaats op het commissariaat, óf individueel door de politiebeambte. In dat geval is deze persoonlijk aansprakelijk voor een mogelijk verlies of een eventuele diefstal. De korpschef moet verbieden thuis meer munitie te bewaren dan nodig is met het oog op een interventie. Elke wapendiefstal moet binnen de drie dagen aan de Algemene Rijkspolitie worden gemeld. De laatste jaren zijn jaarlijks een tiental wapens gestolen of verdwenen. Er werden geen wapens gestolen uit de opslagplaatsen. Op dit ogenblik beschikken we niet over statistieken voor het geheel van

du temps écoulé, des statistiques pour l'ensemble des services de police. de politiediensten.

06.03 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de minister, uw antwoord zal me inspireren om over het onderwerp in de toekomst nieuwe vragen te stellen, omdat ik meen dat er nog onduidelijkheden overblijven. Ik zal u daar echter, net voor de vakantie, niet meer mee lastigvallen.

06.03 Willy Cortois (VLD): Lorsque je l'aurai examinée, votre réponse détaillée m'inspirera probablement d'autres questions.

De **voorzitter**: De vakantie is de beste tijd om kennis te nemen van de bijkomende informatie, om zo uw volgende vragen met de nodige deskundigheid voor te bereiden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bevoegdheid inzake personeelsformaties bij de politie" (nr. 7770)

07 Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "l'instance compétente en matière de cadres du personnel de la police" (n° 7770)

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, nadat er al een dispuut was gerezen tussen de federale minister van Binnenlandse Zaken en de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden inzake het vakantiegeld van de beroepsbrandweerlieden, is er nu een nieuwe onenigheid inzake het administratief toezicht op de personeelsformaties bij de politie.

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): Aux termes de la circulaire PLP 25, le cadre du personnel de la police locale dans les zones pluricommunales est soumis au seul contrôle spécifique du gouverneur en qualité de fonctionnaire fédéral. Aux dires du ministre flamand, M. Van Grembergen, ce contrôle est toutefois exercé par le gouverneur en qualité de commissaire du gouvernement flamand. En application de ses circulaires du 7 septembre et du 7 décembre 200, la mise en place de la police locale dans les zones pluricommunales serait, s'il faut l'en croire, menacée.

Mijnheer de minister, in uw rondzendbrief PLP 25 stelt u dat de besluiten inzake de personeelsformaties van de lokale politie, wat de meergemeentezones aangaat, uitsluitend onderworpen zouden zijn aan het specifiek toezicht uit te oefenen door de gouverneur, maar dan in zijn functie van federaal ambtenaar. Minister Van Grembergen zegt dat dit fout is. Volgens hem zou het algemeen toezicht in eerste instantie worden uitgeoefend door de gouverneur, maar dan als commissaris van de Vlaamse regering. De correcte inplaatsstelling van de lokale politie in meergemeentezones zou bij het niet naleven van die onderrichting wel eens in gevaar kunnen komen en hij verwijst daarvoor naar zijn rondzendbrieven van 7 september 2001 en 7 december 2001. U moet begrijpen dat het erg moeilijk wordt voor de politiezones als twee ministers blijven kibbelen over de bevoegdheden.

Quel est le ministre compétent en la matière? S'agit-il d'une compétence exclusive? La mise en place correcte de la police locale est-elle menacée? Quelle attitude les zones de police doivent-elles à présent adopter? Il faut éviter à tout prix que les communes ne soient victimes de cette querelle de compétences.

Mijn vragen zijn dan ook evident. Wie is nu terzake bevoegd en is dit een uitsluitende bevoegdheid of moet u die delen met de gewestminister? Klopt het wat minister Van Grembergen beweert, namelijk dat de correcte inplaatsstelling wel eens in gevaar zou kunnen komen? Hoe moeten de politiezones nu handelen? Zou het toch niet wenselijk zijn, mijnheer de minister, dat u in overleg met de gewestministers bevoegdheidsproblemen oplost, zonder dat gemeenten of politiezones in deze touwtrekkerij worden betrokken?

07.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, lors de la mise en place des zones de police locales dans le cadre de la réforme des polices, le législateur a décidé d'installer une tutelle fédérale spécifique sur les décisions de ces zones. Ainsi que je l'ai déjà précisé dans ma circulaire PLP 12 du 8 octobre 2001 concernant le rôle des gouverneurs dans le cadre de la tutelle spécifique prévue par la loi du 7 décembre 1998 organisant un

07.02 Minister Antoine Duquesne: In het kader van de hervorming van de politiediensten heeft de wetgever beslist een specifiek federaal toezicht over de beslissingen van de politiezones in te stellen. Dat toezicht blijft

service de police intégrée, cette tutelle spécifique est toutefois limitée à un pur contrôle de légalité, c'est-à-dire à la lumière des normes et standards fixés au niveau fédéral par ou en vertu de la loi. Tous les autres aspects en matière de tutelle administrative continuent à relever de la compétence des régions. A cet égard, le Conseil d'Etat, dans son avis relatif à la proposition d'ordonnance modifiant l'ordonnance du 14 mai 1998 réglant la tutelle administrative sur les communes de la Région de Bruxelles-Capitale, a confirmé que la Région reste compétente, d'une part pour organiser et exercer la tutelle ordinaire sur les actes qui ne tombent pas expressément sous la tutelle spécifique, et d'autre part pour veiller à ce que les actes qui relèvent bel et bien de la tutelle spécifique ne soient pas contraires à d'autres lois ou à d'autres aspects d'intérêt général que ceux pour lesquels la tutelle spécifique a été mise en place. La tutelle spécifique est limitée à un contrôle de légalité et exclut tout contrôle d'opportunité qui relève de la tutelle ordinaire exercée par les régions. Cette tutelle spécifique est exercée en premier lieu par les gouverneurs ainsi que cela leur est directement imposé par la loi, article 65 de la loi sur la police intégrée. En cette qualité, ils n'interviennent pas comme commissaires du gouvernement flamand, mais bien comme commissaires du gouvernement fédéral.

Plus spécialement en ce qui concerne le contrôle des arrêtés des zones de police fixant le cadre du personnel, cela signifie ce qui suit. Lors de l'exercice de la tutelle spécifique, les gouverneurs évaluent si les cadres du personnel des zones ont été fixés conformément aux obligations portées par la loi et ses arrêtés d'exécution, notamment l'arrêté royal du 5 septembre 2001 portant l'effectif minimal du personnel opérationnel et du personnel administratif et logistique de la police locale, l'arrêté royal du 7 décembre 2001 fixant les normes de cadre des membres du personnel de la police locale et certaines dispositions de l'arrêté portant la position juridique du personnel des services de police. Pour sa part, la tutelle organisée par les régions peut veiller à ce que ces arrêtés ne soient pas contraires à d'autres réglementations que celles pour lesquelles la tutelle spécifique a été créée ou à certains aspects de l'intérêt général. Concrètement, ceci signifie qu'à l'égard de cadres du personnel dont le nombre d'emplois affiché est supérieur aux normes minimales imposées par l'autorité fédérale, les Régions peuvent vérifier si la commune ou la zone de police dispose bien de la capacité financière suffisante pour pouvoir financer ces emplois supplémentaires. Il découle de ce qui précède que tout arrêté des zones de police est soumis à deux systèmes de tutelle distincts qui en soi sont complémentaires. En effet, lors de l'appréciation d'une décision d'une même zone de police par l'autorité fédérale, d'une part, et par l'autorité régionale, d'autre part, ou bien le contrôle s'exerce vis-à-vis d'une autre réglementation, ou bien il s'exerce à l'aune de la même réglementation, mais en utilisant d'autres critères. Il s'ensuit qu'en fait, il ne peut être question de véritables conflits de compétences.

Il est bien sûr souhaitable qu'une concertation ait lieu avec les ministres régionaux pour trouver des solutions à des problèmes concrets qui résultent de ce système complexe de tutelle et qui, dans des cas exceptionnels, peuvent en effet donner lieu à des difficultés de fonctionnement pour une zone. Une telle concertation a d'ailleurs déjà eu lieu à plusieurs reprises. Les zones de police doivent donc soumettre chaque arrêté relatif à la police locale aux deux autorités

overigens beperkt tot het nagaan van de wettigheid van de beslissingen. Voor alle andere aspecten van het administratieve toezicht blijven de Gewesten bevoegd. Dat heeft de Raad van State bevestigd. Het specifieke toezicht wordt in de eerste plaats uitgeoefend door provinciegouverneurs die op dat moment optreden in de hoedanigheid van federaal regeringscommissaris. Zij gaan dan na of de personeelsformatie van de zones conform de wet en de koninklijke besluiten werd vastgesteld.

De Gewesten kunnen er als toezichthoudende overheid op toezien dat de besluiten niet strijdig zijn met andere bepalingen dan die waarvoor het specifieke toezicht werd ingesteld. Zo kunnen de Gewesten onderzoeken of de gemeente of politiezone wel de middelen heeft om betrekkingen binnen de personeelsformatie boven de minimumnormen te financieren.

Elk besluit van een IPZ is onderworpen aan twee aparte, maar elkaar aanvullende toezichtregelingen. Van regelrechte bevoegdheidsconflicten kan dus geen sprake zijn. Uiteraard is het wenselijk dat er met de gewestministers overleg gepleegd wordt om de concrete problemen die uit deze complexe toezichtregeling voortvloeien, op te lossen. Er is daarover ook al herhaaldelijk overleg gepleegd. IPZ-besluiten zijn dus pas uitvoerbaar als beide toezichthoudende overheden hun zegen hebben gegeven.

de tutelle. Ces arrêtés ne sont exécutoires que s'ils le sont pour chacune des deux autorités. Les arrêtés qui auraient été pris suite à une non-approbation, une suspension ou une annulation par l'une des deux autorités doivent à nouveau être soumis à l'autre autorité.

Overigens deel ik de zorg van minister Van Grembergen dat moet worden voorkomen dat de werking van de politiezones zou worden gehypothekeerd, ten gevolge van het ontbreken van uitvoerbare personeelsformaties. Het is daarom van het grootste belang dat de politiezones de nodige zorgvuldigheid aan de dag leggen om dit te voorkomen.

Het meningsverschil dat is ontstaan naar aanleiding van de rondzendbrief PLP 25, heeft evenwel geen betrekking op de toezichtsystemen in hun totaliteit, zoals hiervoor toegelicht. Daarover bestaat geen enkele betwisting. Het betreft enkel de mogelijkheid die de gewestoverheden al dan niet hebben inzake de uitoefening van hun toezicht op de meergemeentezones, tot deze aangelegenheid wordt opgenomen in een gewestdecreet. Blijkbaar verschillen wij hierover van mening. Het komt uiteraard de gewestminister zelf toe om hierin zijn verantwoordelijkheid te nemen, wat hij ook effectief heeft gedaan via diverse rondzendbrieven.

Je partage l'inquiétude du ministre Van Grembergen. Il faut éviter que le fonctionnement des zones de police soit entravé par le manque d'effectifs. Les systèmes de contrôle ne sont nullement contestés. Le désaccord porte uniquement sur la possibilité pour les autorités régionales d'exercer un contrôle sur les zones pluricommunales. Le ministre régional a pris ses responsabilités par le biais de plusieurs circulaires.

07.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Het is een vrij technische uitleg die niet onmiddellijk vatbaar is. Ik denk dat het dus ook voor de gemeenten en de politiezones erg moeilijk is. Het is wenselijk dat hierover voor de gemeenten een duidelijke onderrichting komt.

07.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Il conviendrait d'établir une directive à propos de cette matière technique pour les zones de police.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: Marcel Hendrickx.
Président: Marcel Hendrickx.*

08 Vraag van de heer Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de 'pesterijen' die een Belgisch-Pools echtpaar uit Deurne moet ondergaan" (nr. 7772)

08 Question de M. Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les 'tracasseries' que doit endurer un couple belgo-polonais de Deurne" (n° 7772)

08.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, onder deze regering werd de snel-Belg-wet goedgekeurd waardoor wij zowat de meest soepele nationaliteitswetgeving ter wereld hebben gekregen. Toch blijkt het voor een aantal fatsoenlijke mensen uiterst moeilijk te zijn om Belg te worden. Het verhaal van zaterdag 6 juli 2002 op bladzijde 23 van de Gazet van Antwerpen over de geschiedenis van een Belgisch-Pools echtpaar dat momenteel in het Antwerpse district Deurne woont, spreekt hierover boekdelen. Dit echtpaar is reeds 5 jaar getrouwd, heeft 2 zonen en toch beschikt de Poolse moeder nog steeds niet over de Belgische nationaliteit. Ondanks herhaalde pogingen dreigt zij zelfs het land te worden uitgezet.

08.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le 6 juillet 2002, le journal *De Gazet van Antwerpen* a relaté l'histoire d'un couple belgo-polonais de Deurne. Bien que le couple soit marié depuis cinq ans et que deux enfants soient issus du mariage, l'épouse polonaise risque d'être expulsée du pays. Le frère de l'époux est président d'une ASBL, nommée *Tempus Fugit*, qui défend les intérêts des couples éprouvant des difficultés lorsque l'un des époux n'est pas citoyen de l'Union européenne. Ceci laisse supposer que ce couple

De broer van de Belgische echtgenoot is de voorzitter van de vereniging Tempus Fugit. Deze VZW behartigt de belangen van koppels die moeilijkheden ondervinden omdat één van de partners geen EU-onderdaan is. De administratieve pesterijen waarvan het

echtpaar slachtoffer is, zouden in dit perspectief dus geen toeval zijn.

Indien ik goed ben ingelicht, woonde dit echtpaar in de Oost-Vlaamse gemeente Hamme en is deze familie onlangs naar de Antwerpse gemeente Deurne verhuisd. Hier hebben zij opnieuw een aanvraag tot vestiging ingediend maar de ambtenaren van de gemeente Hamme vertikken het blijkbaar om de nodige documenten tijdig door te sturen. Hierdoor moet telkenmale de procedure opnieuw worden opgestart.

Dit bizarre verhaal roept toch een aantal vragen op. Kan de minister over deze zaak volledige opheldering verschaffen? Kan de minister mij mededelen wanneer deze Poolse vrouw eindelijk de Belgische nationaliteit zal kunnen verwerven? Kan de minister mij zeggen of er een onderzoek ingesteld werd naar de vermeende bedreigingen waarvan de voorzitter van de VZW Tempus Fugit het slachtoffer zou zijn? Ik dank de minister bij voorbaat voor zijn antwoord.

08.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik spreek mij in principe niet uit over de individuele gevallen die u aanhaalt in uw vraagstelling en die het voorwerp uitmaken van een artikel in Gazet van Antwerpen.

Aangezien uw vraag aanleiding kan geven tot verweving van twee verschillende procedures, namelijk het verwerven van de Belgische nationaliteit enerzijds en het recht op verblijf van de echtgenote van een Belgisch onderdaan anderzijds, moet ik de volgende preciseringen aanbrengen.

Voor de verwerving van de Belgische nationaliteit door het huwelijk met een Belgisch onderdaan, bestaat er een specifieke procedure die moet ingeleid worden via een nationaliteitsverklaring bij de officier van de burgerlijke stand van de gemeente van de betrokkene. Deze procedure ressorteert onder de bevoegdheid van de minister van Justitie. Uit de informatie waarover ik beschik, blijkt dat de Poolse dame in kwestie geen stappen in die richting heeft ondernomen. In de hoedanigheid van echtgenote van een Belgisch onderdaan heeft zij de taak om tijdens een wettelijk verblijf bij het gemeentebestuur van haar verblijfplaats een vestigingsaanvraag in te dienen. Indien de aanvraag wordt ingediend op het ogenblik dat het verblijf niet meer wettelijk is, zal deze geweigerd worden en volgt een bevel tot het verlaten van het grondgebied.

Deze vestigingsweigering is evenwel vatbaar voor een opschortend beroep, met andere woorden een aanvraag tot herziening bij de minister. Tijdens het onderzoek van dit beroep mag het bevel tot het verlaten van het grondgebied in geen geval uitgevoerd worden en de betrokkene ontvangt een voorlopige verblijfstitel.

In het geval dat u aanhaalt, stelt men echter geen interesse vast voor de vestigingsprocedure in de mate waarin de betrokkene het Belgisch grondgebied had verlaten nog voor zij een beslissing had ontvangen betreffende haar eerste vestigingsaanvraag. Bij haar tweede vestigingsaanvraag heeft ze niet alle nodige documenten ingediend, en bovendien heeft ze niet tijdig bovenvermeld beroep ingesteld, dat wel had kunnen leiden tot een herziening van de aangevochten beslissing.

n'est pas victime de tracasseries administratives par hasard.

Le ministre peut-il nous fournir quelques éclaircissements sur cette affaire? Peut-il également nous communiquer le moment où l'épouse pourra acquérir la nationalité belge et nous indiquer si une enquête sera menée au sujet des menaces dont le président de l'ASBL a été victime?

08.02 **Antoine Duquesne**, ministre: En principe, je ne me prononce pas sur des cas individuels.

L'acquisition de la nationalité belge et le droit de demeurer en Belgique pour une personne mariée avec un citoyen belge sont deux choses totalement distinctes. Pour l'acquisition de la nationalité belge, l'intéressé doit déposer une déclaration de nationalité au bureau d'état civil de son lieu de séjour. L'épouse polonaise n'a pas entrepris de démarches en ce sens.

Pour la procédure d'établissement, il est nécessaire d'introduire une demande d'établissement auprès de l'administration communale du lieu de séjour au cours du séjour légal. L'épouse polonaise avait toutefois déjà quitté le territoire de la commune avant de connaître la décision relative à sa première demande d'établissement. Pour sa seconde demande, elle n'avait pas fourni tous les documents demandés et elle n'a pas introduit à temps un recours suspensif.

Il ne s'agit pas de tracasseries mais du respect de la procédure légale. Il incombera au parquet de se prononcer sur la suite qui doit être réservée à la plainte déposée par le président de l'association

Buiten het individuele geval dat u aanhaalt en dat me, gelet op de elementen die ik u heb verstrekt, weinig representatief lijkt voor de groeiende problematiek van het verblijfsrecht van de echtgenoten van Belgische onderhorigen, moet men niet over pesterijen spreken, maar over de naleving van een bij wet bepaalde procedure, waarvan het enige doel is zich te vergewissen van de realiteit van het huwelijk.

Tempus Fugit.

Ten slotte, wat de bedreigingen betreft, waarvan de voorzitter van Tempus Fugit het voorwerp zou zijn, is het de taak van het parket zich uit te spreken over het gevolg dat aan een eventuele klacht van de betrokkene moet worden voorbehouden.

08.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, u hebt natuurlijk gelijk wanneer u zegt dat de procedures gevolgd moeten worden, maar in dit artikel – ik weet wel niet of die gegevens juist zijn – is er sprake van het feit dat zij vroeger in een andere gemeente, Hamme in Oost-Vlaanderen, woonde en dat zij daar niet de nodige papieren had kunnen krijgen om een vestigingsaanvraag in te dienen. Er zou dus onwil zijn bij die ambtenaren en dat lijkt het probleem te zijn. Wanneer men de documenten niet heeft, kan men ze natuurlijk ook niet indienen samen met de vestigingsaanvraag.

08.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): L'ancienne commune est peu disposée à fournir les documents nécessaires. Or, sans ces documents, il est impossible d'introduire une demande d'établissement.

08.04 Minister Antoine Duquesne: Het is moeilijk om over een individueel geval te spreken. Het zou beter zijn dat u mijn medewerker belt. Ik zal u zijn telefoonnummer geven.

08.04 Antoine Duquesne, ministre: Je répète qu'il m'est difficile de traiter ici un cas aussi concret et je suggère que vous contactiez mon collaborateur.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van de heer Peter Vanhoutte aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 7783)

09 Question de M. Peter Vanhoutte au ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 7783)

09.01 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, het moet me van het hart dat het hier bijna een commissie à la tête du client is. Ik vind zo'n geïndividualiseerde commissie wel een aantrekkelijk idee.

09.01 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): L'avis de la Commission pour la protection de la vie privée à propos de la nouvelle carte d'identité électronique serait prêt. J'espère que nous pourrions en prendre connaissance. Quelle est la teneur de l'avis de la commission? Quelles objections concrètes formule-t-elle? Comment tiendra-t-on compte de ces observations sans devoir reprendre à zéro la procédure générale d'adjudication? Quelles adaptations devront-elles être apportées en ce qui concerne l'insertion d'une photo et de l'adresse dans la puce électronique et la mention

Mijnheer de minister, ik verneem via de media dat de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer een advies zou hebben uitgebracht over het project van de nieuwe identiteitskaart. Het zou natuurlijk interessant zijn als die documenten konden worden bezorgd aan de leden van deze commissie. Ik vermoed dat het stuk uit het advies dat over de identiteitskaart gaat niet automatisch wordt doorgestuurd naar de commissie, omdat het geen betrekking heeft op specifieke wetsontwerpen.

In het advies zouden enkele bezwaren worden geopperd tegen het project. Kunt u me daar iets meer over vertellen en kunt u tegemoetkomen aan die bezwaren? Dit deel van mijn vraag kan ik nog eens in twee stukken verdelen. Ten eerste, kunnen die bezwaren in het lopende project worden geïntegreerd, zonder dat een deel van de aanbesteding moet worden herschreven of overgedaan? Als dat

zo is, dan zou dat toch jammer zijn. Ten tweede, welke aanpassingen overweegt u, nu de pers melding maakt van problemen inzake de opname van foto en adres op de chip en niet op de kaart en ook inzake de vermelding van het unieke nummer, het rijksregisternummer op de kaart?

09.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer heeft op 10 juni 2002 een uitgebreid en didactisch advies uitgebracht, betekend op 28 juni 2002, over een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten. In dit advies geeft de Commissie voor elke aangehaalde opmerking een mogelijke oplossing. Ik wil er het geachte lid trouwens op wijzen dat dit advies in het kader van de transparantie en de openbaarheid van bestuur in extenso kan worden geraadpleegd op de website van de Commissie.

In essentie bevat het advies drie soorten aanbevelingen: ten eerste, aanbevelingen met betrekking tot de bestaande wet van 8 augustus 1983 betreffende het Rijksregister. Zo wenst de commissie bijvoorbeeld de opname in de wet zelf van de finaliteiten van het Rijksregister die vroeger in de memorie van toelichting vermeld stonden. Ten tweede, bevat het advies aanbevelingen met betrekking tot de toegang en de mededeling van de gegevens van het Rijksregister, alsook betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister. Ten derde, bevat het advies aanbevelingen met betrekking tot de praktische uitvoering van de elektronische identiteitskaart, zoals de aanbevelingen die het geachte lid zelf vermeldt.

Zoals meermaals is gezegd, zijn de inschrijvingen voor de aanmaak, de personalisatie, de initialisatie en de verdeling van de digitale identiteitskaarten en de levering van certificatediensten, als gevolg van de oproep van 12 april 2002 in het Bulletin der Aanbestedingen en van 17 april 2002 in het officieel Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, afgesloten op 31 mei 2002. Zij zijn momenteel in onderzoek.

Met nagenoeg alle opmerkingen van de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer zal in het wetsontwerp rekening worden gehouden. De aanbestedingsprocedure dient geenszins te worden overgedaan. Het bijzonder bestek voorzag overigens verschillende varianten en variaties.

Wat de drie specifieke punten betreft die het geachte lid aanhaalt, kan het volgende worden opgemerkt. Ten eerste, is de foto opgenomen in de chip omdat het een goede beveiliging is zodat men er zeker van kan zijn dat de chip bij de kaart hoort. Ten tweede, aangezien per jaar 10% van de burgers van adres verandert en ten gevolge daarvan een nieuwe kaart moet aanvragen, bekomen of afhalen, lijkt het aangewezen dit adres enkel op de chip en niet zichtbaar op de kaart te vermelden.

Wat de vermelding van het identificatienummer van het Rijksregister op de kaart betreft, merkt de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer in haar advies zelf op dat – ik citeer:

«systématique d'un numéro unique sur la carte?»

09.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Dans son avis, la Commission accompagne chacune de ses remarques, d'une solution possible. Cet avis est disponible sur le site Internet de la Commission. On y trouve des recommandations concernant la loi du 8 août 1983, l'accès et la communication des données du registre national et la mise en œuvre pratique de la carte d'identité électronique.

La procédure d'adjudication est en cours. Les soumissions devaient être rentrées pour le 31 mai et sont actuellement à l'examen.

Le projet de loi tiendra compte de pratiquement toutes les remarques de la Commission. Il n'est pas nécessaire de procéder à une nouvelle procédure d'adjudication.

La photo est intégrée dans une puce car celle-ci garantit une protection efficace. Dix pour cent des citoyens changent d'adresse chaque année. Il est donc préférable que l'adresse figure sur la puce sans être visible sur la carte.

"Het rijksregisternummer onvermijdelijk zichtbaar op de kaart moet worden vermeld omdat de houder die informatie nodig heeft in zijn betrekkingen met bepaalde instellingen die gemachtigd zijn om het rijksregisternummer te gebruiken".

"La mention du numéro de registre national à l'extérieur de la carte est inévitable puisque ce numéro doit être utilisé, sous certaines conditions, par le titulaire de la carte en relation avec certaines institutions autorisées à utiliser le numéro de registre national."

09.03 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, ik zou alleen iets willen toevoegen aan het laatste punt, de zeer moeilijke problematiek van het unieke nummer. Ik stel toch vast dat de wetgeving op het rijksregister, zoals ze nu voorligt, niet voldoet om het op een veralgemenende manier te vermelden. Ik veronderstel dat daaraan wel een mouw zal worden gepast. In verband met het tweede nummer stel ik ten gronde vast dat men in de meeste van de ons omringende landen een wetgeving heeft die afstapt van het toekennen van een uniek nummer, omdat wanneer je dat uniek nummer aan alle mogelijke databanken met persoonsgegevens gaat toevoegen, je riskeert zeer snel een escalatie te krijgen. Daardoor wordt het leven van de burger transparanter gemaakt en kan je met één druk op de knop al die informatie ter beschikking krijgen. Maar goed, daar zullen we de komende maanden nog uitgebreid op terugkomen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van mevrouw Kristien Grauwels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "niet-begeleide minderjarige asielzoekers" (nr. 7776)

10 Question de Mme Kristien Grauwels au ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile mineurs non accompagnés" (n° 7776)

10.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb u vorige week in de plenaire vergadering al gewezen op het verdwijnen – naar aanleiding van uw antwoord kunnen we misschien zelfs denken aan een ontvoering – van een niet-begeleide minderjarige asielzoeker uit De Lier te leper. U kon toen de situatie niet juist inschatten en daarom wil ik de vraag opnieuw stellen in de commissie. Ondertussen hebt u de situatie waarschijnlijk al beter kunnen onderzoeken.

Tijdens het weekend lazen we ook al in de krant dat het wel meer gebeurt dat de dienst Vreemdelingenzaken een vergissing maakt, in die zin dat men blijkbaar al eens een verkeerde persoon uitwijst. Met dat nieuws erbij maak ik me toch wel zorgen. Mijn vragen zijn dan ook de volgende. Hoe komt het dat de dienst Vreemdelingenzaken aan u laat weten dat men geen bevel heeft gegeven tot uitwijzing voor een persoon uit De Lier te leper, hoewel er, zoals naderhand blijkt, wel degelijk een bevel is gegeven door de dienst Vreemdelingenzaken, door de zevende directie, bureau C? Daaraan gekoppeld zou ik het volgende willen zeggen. Het ging hier over een ietwat aparte situatie. Het was een jongen van 19 die eigenlijk verlengde minderjarigheid had gekregen tot 20 jaar.

Hoe kan het nu eigenlijk dat zo'n minderjarige zonder enige voorbereiding en zonder enige begeleiding, noch door henzelf, noch door de mensen van de instelling, noch door zijn opvoeders, wordt opgepakt om te worden uitgewezen? Niemand wist daarvan. De mensen van de instelling probeerden nog te weten te komen wat er met die jongen aan de hand was, of waar hij was terechtgekomen, en

09.03 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Dans les pays voisins, le numéro unique est progressivement abandonné étant donné que toutes les informations peuvent être consultées en appuyant une seule fois sur la touche. Nous allons certainement encore discuter de cette question.

10.01 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): J'avais interrogé le ministre en séance plénière sur l'enlèvement ou l'expulsion – ce n'était pas très clair à l'époque – d'un demandeur d'asile mineur prolongé d'Ypres. Dans la presse a aussi paru entretemps un article selon lequel l'Office des étrangers commettrait souvent des erreurs et expulserait parfois la mauvaise personne.

Comment se fait-il que l'Office des Etrangers fait savoir au ministre qu'aucun ordre d'expulsion n'a été donné pour un mineur non accompagné alors que cela fut bel et bien le cas? Tout mineur peut-il être arrêté et expulsé sans préparation? Quelle garantie le ministre a-t-il au sujet de son accueil dans le pays d'origine? Comment sont résolus les problèmes posés par les expulsions par erreur?

ze zijn eigenlijk zonder nieuws over hem gebleven. Hoe is het mogelijk dat er per vergissing uitwijzingen gebeuren, en ik verwijs daarbij naar een krantenbericht van dit weekend, en hoe wordt dat dan naderhand opgelost?

10.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega, in de eerste plaats bevestig ik u het antwoord van mijn collega van Maatschappelijke Integratie, die stelt dat er geen enkele aanhouding plaatsgevonden heeft op bevel van de dienst Vreemdelingenzaken met het oog op de verwijdering van een niet-begeleide minderjarige te leper. Aan de hand van uw preciseringen kon mijn administratie inmiddels het geval terugvinden waarop u alludeert. Het gaat in werkelijkheid niet om een minderjarige in de zin van het Verdrag over de rechten van het kind. Het gaat ook niet over een jongere wiens minderjarigheid door de jeugdrechter zou verlengd geweest zijn.

Volgens mijn informatie kunnen bureauleden van het Comité Bijzondere Jeugdzorg wel op aanvraag van de betrokkene, die dus ondertussen meerderjarig is geworden, toch in een speciale hulpverlening voor minderjarigen voorzien na diens meerderjarigheid. Het gaat dan gewoon om voortgezette hulpverlening aan een meerderjarige, een hulpverlening die van dezelfde aard is als die aan een minderjarige, doch zonder aan het statuut van meerderjarigheid van de betrokkene te raken, dus met behoud van bekwaamheid en rechtspersoonlijkheid. De wettelijke basis is het decreet Bijzondere Jeugdzorg van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1994. In zoverre deze steun zijn statuut van meerderjarige niet in het gedrang brengt, stond uiteindelijk niets zijn repatriëring in de weg.

Als antwoord op uw drie meer algemene vragen het volgende. U weet ook dat niet-begeleide minderjarigen, in principe niet het voorwerp kunnen uitmaken van een verwijderingsmaatregel. De minderjarigen tussen 16 en 18 jaar kunnen echter wel het voorwerp zijn van een administratieve niet-terugleidingmaatregel indien men ervan uitgaat dat ze voldoende maturiteit hebben om te reizen en op voorwaarde dat het in hun belang is. Deze terugleiding wordt telkens technisch voorbereid.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik hoor dat er stemmingen zijn in de plenaire zaal. Ik zal de vergadering moeten schorsen.

10.03 **Antoine Duquesne**, ministre: L'éloignement des mineurs non accompagnés fait chaque fois l'objet d'une préparation spécifique. On s'assure que leur accueil dans le pays d'origine est garanti par leur famille ou par une institution spécialisée, en collaboration avec notre poste diplomatique.

Enfin, vous me demandez comment on résout les éloignements par erreur. Je suis d'abord tenu par toute décision de justice qui imposerait de faire revenir la personne en Belgique. Ensuite, dans l'hypothèse où le dossier ferait apparaître que l'éloignement a eu lieu par erreur, tout serait mis en œuvre pour contacter la personne et lui permettre de revenir en Belgique afin que sa demande soit traitée ou à nouveau traitée.

10.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Le ministre Vande Lanotte a dressé un tableau exact de la situation en séance plénière: il n'y a pas eu un seul cas d'interception sur ordre de l'Office des Etrangers en vue de l'éloignement d'un mineur non accompagné à Ypres.

Il ne s'agit du reste pas d'un mineur ou d'un jeune dont la minorité aurait été prolongée. Il est vrai que le comité *Bijzondere Jeugdzorg* peut, à la demande de l'intéressé, continuer de fournir l'aide spéciale prévue pour les mineurs après la majorité, sans toutefois toucher à son "statut" de majorité. Ces dispositions font partie du décret *Bijzondere Jeugdzorg* de la Communauté flamande de 1994. En tant que majeur, le jeune pouvait être rapatrié. Les mineurs au sens de la Convention des droits de l'enfant ne peuvent faire l'objet de mesures d'éloignement. Les mineurs entre 16 et 18 ans peuvent faire l'objet d'une mesure de reconduite administrative s'ils ont la maturité suffisante et à condition que cette mesure soit dans leur intérêt.

10.03 Minister **Antoine Duquesne**: Deze terugbrenging wordt steeds terdege voorbereid. We controleren of ze in het land van herkomst goed worden opgevangen. Hoe lossen we het probleem van de "foutieve" verwijderingen op? Ik houd mij voor alles aan elke rechterlijke beslissing om de persoon terug naar België te brengen. Bovendien zal alles in het werk worden gesteld om die persoon op te zoeken en hem terug naar

België te laten komen zodat zijn aanvraag kan worden behandeld.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van de heer Jef Tavernier aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut van een in België geboren kind van een illegale vluchteling" (nr. 7786)

11 Question de M. Jef Tavernier au ministre de l'Intérieur sur "le statut d'un enfant né en Belgique d'un réfugié illégal" (n° 7786)

11.01 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou een aantal vrij specifieke vragen willen stellen, die allen verbonden zijn aan één persoon, en waaruit toch een aantal eigenaardigheden blijken. De situatie was de volgende; Ik heb ze u trouwens in bijlage bezorgd. Een illegale vluchteling, die dus ook nooit pogingen gedaan heeft om zich te laten erkennen als politiek vluchteling of wat dan ook, komt in zwangere toestand in België aan en baart na een aantal maanden een kind. Op dat moment wordt het wat eigenaardig, want niemand levert een geboortebewijs af. Noch de gemeente of de stad waar het betrokken kind geboren is, Antwerpen in dit geval, noch de gemeente waar het kind samen met de moeder verblijft, dat is mijn eigen gemeente. Ook op het consulaat van het land van oorsprong van de moeder weigert men een geboortebewijs af te leveren.

Wat is er nu gebeurd? Minder dan 2 jaar later overlijdt de moeder ten gevolge van een CO-vergiftiging. Er blijft dus een kind dat in België is geboren zonder geboortebewijs, dat tijdelijk is opgenomen in een pleeggezin en dan rijst de vraag naar het statuut van dat kind qua nationaliteit, qua ouderrechtelijke aspecten, vooral als dan plotseling familie uit Ecuador rechten op het kind wil uitoefenen en het kind dus in feite opeist.

Kan dat zomaar? Moet het kind in België blijven? Kan het gastgezin het kind eventueel adopteren? Wie heeft welke rechten en op welke manier kan de Belgische overheid dat kind een statuut geven, zodat de identiteit en de nationaliteit van het kind duidelijk zijn? In hoever kan de vermeende familie in Ecuador rechten laten gelden op dat kind? In hoever kan ook de gastfamilie eventueel zorgen voor begeleiding of bepaalde "eisen" stellen inzake de opvang en opvoeding van het kind, ofwel in België, ofwel bij een eventuele terugkeer, niet het land van oorsprong want het is in België geboren, maar naar het geboorteland van de moeder?

Mijnheer de minister, dat is de vraag die ik u wenste te stellen.

11.02 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, ik vraag mij af of het werkelijk de bedoeling is om in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en bovendien via een bij hoogdringendheid gestelde parlementaire vraag een individueel geval bij de minister aanhangig te maken, vooral wanneer het gedetailleerd en complex wordt beschreven.

In dit geval wordt mij een vrij ingewikkelde individuele situatie beschreven, maar zonder mij de naam van de betrokkene mee te delen. Ik kan dus onmogelijk weten welke de houding was van mijn

11.01 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Je souhaite poser une série de questions à l'occasion d'un cas douloureux. Il s'agit d'un enfant né en Belgique d'une mère qui résidait illégalement dans notre pays et qui est décédée par suite d'une intoxication au CO. L'enfant a trouvé une famille d'accueil belge mais est revendiqué par la "famille" en Equateur.

Les autorités doivent-elles fournir un acte de naissance à un enfant né en Belgique d'un réfugié illégal? Qu'advient-il de l'enfant lorsque la mère décède? Peut-il alors être reconnu en tant que réfugié légal du fait de l'absence de lien avec une famille à l'étranger? Comment la nationalité de l'enfant est-elle alors déterminée? Dans pareil cas, à quelles conditions le pays d'accueil doit-il répondre avant que l'enfant ne soit expulsé? Est-il possible d'assurer dans notre pays un avenir à l'enfant au lieu de le renvoyer?

11.02 Antoine Duquesne, ministre: Je me demande si nous devons traiter des questions concernant un cas purement individuel. La situation que vous décrivez est complexe et le nom des personnes concernées n'a été mentionné à aucun moment. Il m'est dès lors impossible de vous fournir des explications sur

administratie ten aanzien van deze volledig anonieme situatie. Ik zal u dus niet zeggen wat ze in dergelijke omstandigheden had moeten doen. Ik heb geen zin om dat spelletje te spelen en u blindelings hulp te verschaffen. Dit betekent dat ik alleen de elementen kennen die u wilt meedelen; achteraf zou u dan kunnen klagen dat de administratie niet heeft gehandeld zoals ik het heb gezegd.

l'attitude de mon administration.

Ik ben bereid u de houding van mijn administratie uit te leggen in een met naam genoemd dossier, maar ik wil u niet zeggen hoe ze had moet handelen wanneer ze geconfronteerd werd met een bepaalde omstandigheid.

Les parents sont obligés de demander un acte de naissance lorsque la mère réside illégalement dans notre pays. Ils doivent aller retirer l'acte. Cela n'implique pas que les parents ou l'enfant sont autorisés à séjourner dans notre pays. Si les deux parents ont un statut de séjour différent, l'enfant bénéficie du statut le plus avantageux.

Om op uw vraag te antwoorden, moet u weten dat de ouders van een kind, dat geboren wordt uit een moeder die hier illegaal verblijft, een geboorteakte voor hun kind kunnen en moeten doen afleveren. De betrokkenen moeten deze geboorteakte, die niet via de post verstuurd wordt, zelf gaan afhalen. De minister van Justitie, die terzake bevoegd is, zou u hetzelfde zeggen. Door de aflevering van de geboorteakte worden echter noch het kind, noch de ouders tot het verblijf toegelaten. Indien het verblijfsstatuut van de ouders verschilt, dan zal het statuut van het kind het meest voordelige statuut volgen.

Le décès d'un des deux parents n'autorise pas davantage l'enfant survivant au séjour.

Het overlijden van een van beide ouders verleent het kind niet het recht op een verblijfsvergunning. Het Verdrag van Genève is niet van toepassing

Et ce n'est certainement pas la Convention de Genève sur le statut des réfugiés auquel vous faites allusion qui pourrait s'appliquer en l'espèce.

De criteria om iemand al dan niet als vluchteling te erkennen, zijn bepaald in het internationaal verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen. Hierbij dient getoetst te worden of de aanvrager al dan niet een gegronde vrees heeft voor vervolging in het land waaruit hij gevlucht is en dit wegens ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of wegens zijn politieke overtuiging.

La convention internationale de Genève du 28 juillet 1951 fixe les critères utilisés pour accorder ou non à quelqu'un le statut de réfugié.

Le critère que vous avez cité, à savoir être né en Belgique et ne pas avoir de liens familiaux à l'étranger, n'est donc dans ce cadre pas pertinent.

De door u aangevoerde criteria ("in België geboren zijn", "geen familiebanden in het buitenland hebben") zijn in deze niet relevant.

Pour définir la nationalité, il sera tenu compte de la nationalité de la mère et, le cas échéant, de celle du père et de la législation nationale en la matière. Je tiens à signaler que chaque Etat est chargé de définir ses ressortissants en fonction de son droit national. La problématique de l'éventuelle obtention de la nationalité belge et pas d'une autre relève de la compétence de la justice.

De toegekende nationaliteit zal afhangen van de nationaliteit van de moeder, en eventueel van de vader, rekening houdend met de nationale wetgeving van hun land. De eventuele verkrijging van de Belgische nationaliteit behoort tot het ressort van het departement Justitie.

Het wetboek over de Belgische nationaliteit die de situatie van statenlozen zo veel mogelijk heeft willen beperken, bepaalt dat het kind dat statenloos zal zijn Belg kan worden indien het deze nationaliteit niet heeft. Indien het meisje in kwestie door een aantal staten als onderhorige wordt erkend, zou zij Belgische kunnen worden. De door u vermelde advocaat is hiervan ongetwijfeld op de

Le Code de la nationalité belge stipule que l'enfant qui serait apatride peut devenir Belge s'il ne possède pas de nationalité. Si l'enfant ne peut ni devenir Belge ni obtenir un séjour, un

hoogte.

éloignement est possible.

Indien het kind de Belgische nationaliteit niet kan verwerven of in ons land geen verblijf kan bekomen, is verwijdering mogelijk.

Compte tenu du traité du 20 novembre 1989 relatif aux droits de l'enfant, il faut toujours se concentrer sur l'intérêt de l'enfant – article 3 – si un retour vers le pays d'origine est envisagé. Il faut d'abord vérifier s'il est possible de trouver des informations au sujet des parents ou grands-parents dans le pays d'origine ou dans un autre pays et s'ils veulent accueillir l'enfant. Si ce n'est pas le cas, des ONG ou des instances publiques vérifieront s'il n'existe pas d'autres formes d'accueil.

Als een terugkeer naar het land van oorsprong wordt overwogen, moet men altijd het belang van het kind voor ogen houden. Men zal eerst moeten nagaan of het mogelijk is inlichtingen over de ouders of grootouders in het land van oorsprong of in een ander land te verkrijgen. Er moet uiteraard worden nagegaan of zij bereid zijn het kind op te vangen. Is dat niet het geval, dan zullen NGO's of overheidsinstanties nagaan of er geen andere vormen van opvang bestaan. Als de nodige garanties werden verkregen, kan de al dan niet begeleide terugkeer worden geregeld.

Je vous renvoie à la résolution du Conseil de l'Union européenne du 26 juin 1997 en matière de mineurs non-accompagnés, et plus spécialement à son article 5. Si les garanties nécessaires d'un accueil et de soins adéquats ont été obtenues, le retour éventuellement accompagné peut être organisé. Si des membres de la famille de l'enfant sont retrouvés dans le pays d'origine ou dans un autre pays, si ces personnes veulent accueillir l'enfant et qu'il y a suffisamment de garanties que cela se déroulera correctement, il est, en principe, dans l'intérêt de l'enfant de rejoindre les membres de sa famille, étant donné que l'enfant n'a aucun lien familial en Belgique. Je vous renvoie également à l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme, article relatif au droit au regroupement familial.

Je pense avoir répondu précisément aux questions soulevées par le cas que vous m'avez exposé.

11.03 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, het was helemaal niet mijn bedoeling om spelletjes te spelen of een polemie uit te lokken. Ik word geconfronteerd met mensen die in paniek zijn, omdat er gesproken wordt over het feit dat het kind afgehaald zal worden en zomaar naar Ecuador zal worden gebracht. Zij willen zekerheid over de toekomst van hun kind, waar ze het beste mee voor hebben. Bovendien ging het – misschien is die nuance u ontsnapt – in dit geval over een alleenstaande moeder, wat de zaak natuurlijk nog compliceert. Die mensen waren wat in paniek, vooral omdat blijkbaar niemand goed wist wat er in zo een geval moet gebeuren. Vandaar de algemene vraag, maar ik denk dat u met uw antwoord al een aantal elementen gegeven heeft waarop men kan voort werken. Ik kan u altijd nog het concrete dossier overmaken.

11.03 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mon intention n'était pas de me livrer à un quelconque petit jeu ni de déclencher une polémique. J'ai été contacté par des gens qui paniquent et qui ne veulent que le bien de l'enfant, alors que personne n'est en mesure de leur dire exactement ce qui va se passer. Votre réponse renferme déjà certaines pistes qu'il nous faudra approfondir. Le cas échéant, je vous transmettrai l'intégralité du dossier.

11.04 Antoine Duquesne, ministre: Je ne vous ai pas suspecté, je vous connais bien, monsieur Tavernier, mais j'aime rappeler à certaines occasions le contexte dans lequel je suis amené à donner des réponses sur des cas particuliers. Mon collaborateur vous donnera le numéro de téléphone de la personne qui traite ce dossier dans mon département. Nous pourrions ainsi vous donner tous les apaisements que vous souhaitez.

11.04 Minister **Antoine Duquesne**: Ik kan geen antwoord geven voor elk specifiek geval. Mijn medewerker zal u het telefoonnummer bezorgen van de persoon die zich bij ons met deze gevallen bezighoudt.

11.05 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Bovendien is hier geen sprake van grote organisaties. Het gaat hier gewoon om een

gastfamilie en vrienden die zich afvragen wat zij in deze situatie moeten doen. Ik meen dat dit reëel en zeer menselijk is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: De vragen nrs. 7764 van de heer Karel Van Hoorebeke en 7735 van mevrouw Simonne Creyf worden naar een latere datum verschoven.

Aangezien de heer Yves Leterme en mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra niet aanwezig zijn, vervallen hun vragen nrs. 7763 en 7785.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.29 uur.

La réunion publique de commission est levée à 16.29 heures.